

Zápis zo schôdze Vedeckej rady Ústavu Vied o Zemi, SAV konanej dňa 19. 6. 2025

Prítomní členovia VR: Mgr. A. Tomašových, DrSc., RNDr. Ján Vozár, PhD., Mgr. Fridrich Valach, PhD., Ing. RNDr. Iveta Smetanová, PhD., Doc. Mgr. Michal Šujan, PhD.,

Per rollam členovia VR: RNDr. I. Broska, DrSc., RNDr. M. Janák, DrSc., RNDr. I. Petřík, DrSc., Prof. RNDr. Miroslav Bielik, DrSc., Prof. RNDr. Dušan Plašienka, DrSc., RNDr. Peter Vajda, PhD.,

Vedecká rada ÚVZ SAV na svojom zasadnutí per rollam hlasovaním schválila a počas zoom stretnutia prerokovala:

1. Vedecká rada ÚVZ SAV schválila udelenie Medaily akademika Bohuslava Cambela za rok 2025 pre RNDr. Lubomíra Hraška, PhD (Geologický Ústav Dionýza Štúra). Životopis je v prílohe.

2. Vedecká rada ÚVZ SAV schválila žiadosť o udelenie štatútu Emeritného vedeckého pracovníka ÚVZ SAV pre RNDr. Jaroslav Lexa, CSc. od 1. 7. 2025 na základe návrhu generálneho riaditeľa. Náplň práce a životopis sú uvedené v prílohe na konci tohto dokumentu.

3. Vedecká rada ÚVZ SAV prerokovala Výročnú správu o činnosti a hospodárení verejnej výskumnej inštitúcie za rok 2024. V tabuľke pri sumarizácii výdavkov nie je úplne jasné ktorá položka zodpovedá príjmom a výdavkom z výkonnostnej zmluvy a ako boli tieto prostriedky prerozdelené medzi mzdy a kapitálové prostriedky, takisto by do budúcnosti bolo vhodné keby boli skratky v tabuľke vysvetlené. /Niektoré gramatické preklepy boli zdokumentované dr. I. Smetanovou/.

4. Vedecká rada ÚVZ SAV schválila doplnenie Zakladacej listiny Ústavu vied o Zemi SAV, v. v. i. z dôvodu zmeny podieľania sa v spolupráci s vysokou školou na uskutočňovaní študijných programov tretieho stupňa vysokoškolského štúdia, na základe Rámcovej zmluvy o spolupráci s externou vzdelávacou pri podieľaní sa na uskutočňovaní doktorandského študijného programu Ochrana a využívanie krajiny v študijnom odbore Ekologické a environmentálne vedy s Technickou univerzitou vo Zvolene.

V Bratislave dňa 19. 6. 2016

Mgr. Adam Tomašových, DrSc.

Prílohy:

1. RNDr. Jaroslav Lexa CSc. Náplň práce a životopis
2. RNDr. Lubomír Hraško, PhD.

RNDr. Jaroslav Lexa, CSc., náplň práce v pozícii emeritného pracovníka ÚVZ SAV

Hlavným mojím zámerom je postupne dokončiť viacero rozpracovaných problémov publikovaním dosiahnutých výsledkov. Jedná sa najmä o:

Metagenetický model Štiavnického stratovulkánu v spolupráci s prof. Koděrom

Metagenéza ložiska Kremnica v spolupráci s prof. Koděrom

Štruktúrny vývoj Au-ložiska Hodruša v spolupráci s dr. Vojtkom a prof. Koděrom

Geológia a parametre ložísk bentonitov v spolupráci s dr. Uhlíkom

Genéza bentonitov južne od Kremnice v spolupráci s dr. Biroňom a prof. Koděrom

Geológia a petrológia monogenetického vulkánu Chom pri Ihráči

Monogenetický ryolitový vulkán Lehôtka pod Brehmi

Petrogenéza porfýrového ložiska Biely vrch v spolupráci s dr. Rottierom a prof. Koděrom

Ak čas dovoľí, mám v zálohe aj ďalšie témy.

V Bratislave, 4. 6. 2025

RNDr. Jaroslav Lexa, CSc.

Narodený [REDACTED] 1944 v Zlíne

Odborné vzdelanie:

1961 - 1966 : štúdium geológie na Prírodovedeckej fakulte Univerzity Komenského v Bratislave, špecializácia základná geológia, ložisková geológia. Diplomová práca bola zameraná na výskyt zlata v rozsypoch v okolí Kremnice.

1969 : získanie titulu doktora prírodných vied na základe obhajoby dizertačnej práce "Ryolitový vulkanizmus okolia Žiaru nad Hronom".

1970 - 1972 : postgraduálne štúdium a stáž v Centre pre vulkanológiu, University of Oregon, USA. Štúdium petrológie, geochemie, vulkanológie, paleovulkanické rekonštrukcie v Kaskádovom pohorí, štúdium aktívnych vulkánov Kaskádového pohoria, Havajských ostrovov a ostrovov Galapagos, štúdium terciérnych vulkanitov provincie Basin & Range.

1978 : získanie titulu kandidáta geologických vied na základe obhajoby dizertačnej práce "Geológia a petrológia mladých vulkánov v severnej časti Kremnického pohoria.

1986: priznanie vedecko-kvalifikačného stupňa 2a – samostatný vedecký pracovník.

Špecializácia:

Geologické mapovanie vulkanických terénov, vulkanológia a paleovulkanická rekonštrukcia, geochemia a petrológia vulkanických hornín, geotektonika, ložisková geológia a genéza vulkanogénnych ložísk nerastných surovín.

Profesionálna aktivita:

1967 - 1969 : Geologický ústav Dionýza Štúra: geologické mapovanie, vulkanologické a petrologické výskumy v oblasti stredoslovenských neovulkanitov;

1970: Centrum pre vulkanológiu, University of Oregon: postgraduálne štúdium vulkanológie, petrológie a geochemie;

1971 - 1972 : Centrum pre vulkanológiu, University of Oregon: „Research associate“ – paleovulkanická rekonštrukcia a petrológia vulkanitov Západného Kaskádového pohoria;

1972 - 1983 : Geologický ústav Dionýza Štúra: geologické mapovanie, litológia, vulkanológia a petrológia neogénnych vulkanitov stredného a východného Slovenska;

1984 : (7 mesiacov na dvakrát) Geofyzika Brno, expertíza v Red Sea Hills, Sudán - vyhľadávanie medených rúd typu masívnych sulfidov a štúdium strižných zón;

1984 - 2006 : Geologický ústav Dionýza Štúra: geologické mapovanie centrálnych vulkanických zón, metalogenéza vulkanogénnych ložísk, geotektonické aspekty, geochemia a petrológia neovulkanitov Slovenska, zostavenie geologickej mapy

Západných Karpát, zostavenie metalogenetickej mapy SR, príprava digitálnej geologickej mapy SR 1 : 50 000;
 1984 - 1990 : vedúci Odboru nerastných surovín GÚDŠ;
 1986 - 1990 vedenie VT projektu "Výskum nerastných surovín Slovenska";
 1990 - apríl 1994 : námestník riaditeľa GÚDŠ, 1993 - apríl 1994 poverený riadením ústav;
 1995 - 2005: vedúci Oddelenia metalogenézy ŠGÚDŠ;
 1993 - 1998 : spoluvedúci IGCP projektu 356 "Plate tectonic aspects of Alpine metallogeny in the Carpatho-Balkan region";
 1994 - 2000 : vedúci čiastkovej úlohy "Interregionálne korelácie" v rámci úlohy regionálneho výskumu Slovenska, v rámci ktorého bola zostavená geologická mapa Západných Karpát;
 1998 - 2002 : vedúci úlohy "Metalogenetické hodnotenie územia Slovenskej republiky". (21 mil. Sk, 48 spoluriešiteľov vrátane GIÚ SAV a PriF UK);
 2003 - 2007: vedúci úlohy „Zdroje rudonosných fluíd v metalogenéze Západných Karpát“ (14 mil. Sk, 20 spoluriešiteľov, z toho 10 PriF UK);
 2003 – 2006: spoluriešiteľ a geologický redaktor digitálnej geologickej mapy SR 1 : 50 000 a 1 : 500 000;
 2005 – 2006: vedúci projektu rozvojovej pomoci SR v Mongolsku „Platinum-group and rare-earth element mineralizations of Western Mongolia: a regional resource assessment“;
 od 1. 6. 2006: zamestnaný v Geologickom ústave SAV;
 2006 – 2010: riaditeľ Geologického ústavu SAV;
 2010 – : samostatný vedecký pracovník, Geologický ústav SAV, od 1.7. 2015 Ústav vied o Zemi SAV.
 2013 – 2017: spoluriešiteľ projektu APVV „Genéza perlitu a inovatívne prístupy pri jeho ťažbe a spracovaní“;
 2015 – 2018“ spoluriešiteľ projektu VEGA „Mineralógia a genéza ekonomicky významných typov minewralizácií zlata v stredoslovenských neovulkanitoch“
 2015 – 2018: spolriešiteľ projektu VEGA „Vývoj monogenetických ryolitových vulkánov“;
 2016 – 2020: spoluriešiteľ projektu APVV „Komplexný model polymetalicko – drahokovovej mineralizácie na Rozália bani v Hodruši – Hámroch“;
 2021– 2025: spoluriešiteľ projektu APVV „Bentonit: strategická surovina Slovenska – inovatívne hodnotnie zdrojov a ich kvality pre jej efektívne využívanie“.

Od roku 1993 prednášky na Prírodovedeckej fakulte Univerzity Komenského v Bratislave a Prírodovedeckej fakulte Karlovej univerzity v Prahe v rámci výberového predmetu „Vulkanológia“. Celkovo v rokoch 2009 – 2020 deväť vedených diplomových prác, dvaja školení doktorandi.

Členstvo v edičnej rade karentovaných časopisov *Geologica Carpathica* (GIÚ SAV) a *Ore Geology Reviews* (Elsevier).

Členstvo v odborových komisiách študijných programov doktorandského štúdia v študijných odboroch „ložisková geológia“, „tektonika“, „petrológia“.
 Členstvo v troch medzinárodných vedeckých spoločnostiach a jednej domácej. V rokoch 2009 – 2012 člen Slovenskej geologickej rady – poradného orgánu Ministra životného prostredia SR.

RNDr. Jaroslav Lexa, CSc., celoživotné dielo

RNDr. Jaroslav Lexa je odborníkom v oblasti regionálnej geológie, vulkanológie, petrológie, geochemie a ložiskovej geológie. Je autorom alebo spoluautorom 150 vedeckých a odborných publikácií, z toho 7 monografií a 18 v karentovaných časopisoch s ohlasom vyše 250 WOS citácií, 20 publikovaných geologických máp, 35 listov základnej geologickej mapy 1 : 25 000 a takmer 100 výskumných správ. Research gate uvádza 2480 citácií a H-index 26. Jeho najvýznamnejším dielom a celoživotnou srdečnou záležitosťou bola analýza geologickej stavby a vývoja neovulkanitov Slovenska, zvlášť Kremnických a Štiavnických vrchov, spojená s poctivým a dôkladným geologickým mapovaním v teréne. Spolu s Dr. Konečným rozvinuli k dokonalosti metodiku litofaciálnej analýzy vulkanitov a ich paleovulkanickej rekonštrukcie ako aj aplikáciu princípov lithostratigrafie pri geologickom mapovaní. Uplatnenie tejto metodiky umožnilo zostavenie do dnes unikátnej Geologickej mapy stredoslovenských neovulkanitov v mierke 1 : 100 000 (Konečný a Lexa, 1984) sprevádzanej monografickou prácou o litostratigrafii (Konečný, Lexa a Planderová, 1983). Následne boli tieto princípy použité už bez väčších zmien pri geologickom mapovaní a vydaní regionálnych geologických máp neovulkanitov Slovenska v mierke 1 : 50 000, na značnej časti ktorých sa Dr. Lexa podieľal, ale jeho dielom sú najmä Geologická mapa Kremnických vrchov (Lexa, Halouzka a Havrila, 1998) a spoločne s dr. Konečným Geologická mapa Štiavnických vrchov a Pohronského Inovca (Konečný et al., 1998) s príslušnými vysvetlivkami. V prístupe k mapovaniu vulkanitov dosiahla "slovenská škola" vedená dr. Konečným a Lexom európske prvenstvo čo sa odráža aj v obsahovo ojedinelom spracovaní vulkanitov na Geologickej mape Slovenska 1 : 500 000 (Biely et al. 1996) a Geologickej mape Západných Karpát a príľahlých území 1 : 500 000 (Lexa et al. 2000). Výsledky geologického mapovania zúročil dr. Lexa aj pri celkovej syntéze geologickej stavby a vývoja stredoslovenských neovulkanitov (Konečný a Lexa, 1984, 1995, 2001).

V záujme riešenia geologickej stavby a vývoja stredoslovenských neovulkanitov dr. Lexa úzko spolupracoval aj s geofyzikmi pri interpretácii geofyzikálnych dát a to najmä pri interpretácii subvulkanických intruzívnych komplexov (Panáček, Pospíšil a Lexa, 1980; Filo et al., 1981), morfoštruktúry podložia stredoslovenských neovulkanitov (Konečný, Lexa a Šefara, 1978), či hlbinej stavby Západných Karpát (Tomek et al., 1989). Z rovnakým cieľom vyprojektoval a vyhodnotil hlboké štruktúrne vrty LX-5 a LX-15 v okolí Kremnice (Lexa et al. 1979, 1983) a rad plytších vrtov LX-1 až LX-32 vyhodnotených v mapovacích správach.

S geologickým mapovaním u dr. Lexu úzko súviseli výskumy v oblasti vulkanológie a paleovulkanickej rekonštrukcie. Postupne sa zaoberal vulkanologickými aspektami rhyolitového vulkanizmu v širšom okolí Žiaru nad Hronom (Lexa, 1971; Bezák a Lexa, 1983, Lexa a Pošteková 2012, 2017; Lexa et al., 2021) a na lokalite Puketatrata na Novom Zélande (Kósik et al., 2017), paleovulkanickou rekonštrukciou vulkánov v severnej časti Kremnických vrchov (Lexa, 1971, 1978), vulkanitmi ostrovov Galápagos (Swanson et al. 1974), paleovulkanickou rekonštrukciou stredoslovenských neovulkanitov (Konečný a Lexa, 1979, 1995, 1998, 1999, 2001) a Vihorlatu (Kaličiak, Konečný a Lexa, 1984), v spolupráci s dr. Konečným vývojom štiavnického stratovulkánu (Konečný a Lexa 2001; Chernyshev et al., 2013; Lexa et al., 2019, Lexa et al., 2025), niektorými aspektami subakválneho vulkanizmu (Konečný a Lexa, 1994; Konečný, Lexa a Baráth, 1997), vulkanologickými aspektami alkalických bazaltov južného Slovenska s dôrazom na vývoj diatrém a maarov (Konečný a Lexa 1994, 1997, 2000, 2003, 2004), vznikom Devil's Tower, Wyoming, USA (Závada et al., 2015) a paleovulkanickou rekonštrukciou a vývojom vulkanizmu v oblasti metropole San Salvador (Lexa et al., 2011, 2022) spojenou so zostavením geologickej mapy mierky 1:50000. Syntéza vulkanických foriem v celom rozsahu Karpát a Panónskeho bazénu je venovaná práca Lexa et al. (2010).

Práca vo vulkanitoch a postgraduálne štúdium na Oregonskej univerzite vzbudili u RNDr. Jaroslav Lexu tiež intenzívny záujem o petrologické problémy neovulkanitov Slovenska.

Spočiatku sa jednalo o riešenie čiastkových problémov petrológie hodrušského granodioritu (Lexa, 1969) a rhyolitov v okolí Žiaru nad Hronom (Lexa, 1969), neskôr využívajúc najmä petrografické a geochemické prístupy pristúpil k diskusii petrológie neovulkanických hornín vcelku (Lexa, 1978; Lexa et al., 1985, 1995; Konečný et al., 2002, Rottier et al., 2019, 2020). S riešením petrologických otázok úzko súvisí problém geotektonického postavenia neovulkanitov, respektívne príspevok analýzy vulkanizmu k riešeniu terciérneho geodynamického vývoja Karpát, kde dr. Lexa podstatnou mierou prispel k súčasnému stavu názorov. Dr. Lexa bol jeden z prvých, ktorý aplikoval na najmladší vývoj Karpát princípy platňovej tektoniky (Lexa a Konečný, 1974, 1979). Na druhej strane treba konštatovať, že od začiatku zdôrazňoval popri úlohe subdukčných procesov aj zásadnú roľu zaoblúkovej extenzie a s ňou súvisiacim diapirickým výstupom plášťových hmôt (Vass et al., 1988; Kaličiak, Konečný a Lexa, 1989; Nemčok a Lexa, 1990; Lordkipanidze et al., 1989; Lexa et al., 1993, 1994, 1995; Pécskay et al., 1995; Nemčok et al., 1998; Konečný et al., 2002). Syntéza vulkanizmu a geotektonického vývoja je prezentovaná v rámci geodynamického modelu Západných Karpát (Lexa a Konečný in Rakús ed., 1998). K pochopeniu vzájomných vzťahov vulkanizmu a geodynamického vývoja podstatnou mierou prispela kolektívna práca medzinárodného tímu o vývoji vulkanizmu v čase a priestore (Pécskay et al., 2006). Súčasný stav názorov bol prezentovaný na medzinárodnej konferencii v Smoleniciach (Seghedi and Lexa, 2013).

Pri intenzívnej práci v oblasti neovulkanitov s významnými ložiskami rúd bolo len otázkou času, kedy sa dr. Lexa začne venovať aj problematike metalogenézy - treba však spomenúť, že to bol ing. Štohl, ktorý ho do spolupráce v tejto oblasti cieľavedome vtiahol. Prvé práce tohoto zamerania sa týkali využitia podrobných geologických, vulkanologických a petrologických poznatkov pri hodnotení prognózných zdrojov rudných surovín neovulkanitov, najmä Cu-porfýrových rúd (Štohl a Lexa, 1987, 1988; Bacsó et al., 1987; Lexa et al., 1989; Štohl et al., 1989; Brlay, Lexa a Marsina, 1989). V tom istom čase zahájil kolektív odd. ložísk GÚDŠ pod vedením ing. Štohla v spolupráci s dr. Lexom a Konečným viacročný detailný metalogenetický výskum centrálnej zóny štiavnického stratovulkánu. Prepojenie geologického mapovania v mierke 1 : 10 000, geofyzikálneho prieskumu a litogeochemie s celkovou ložiskovou analýzou a špeciálnym laboratórnym výskumom vyústilo do unikátnej syntézy geologického vývoja a metalogenézy ocenennej aj na medzinárodnom poli (Štohl a Lexa, 1993; Onačila et al., 1995; Marsina a Lexa, 1998; Lexa, Štohl a Konečný 1999; Lexa, 1999). Táto syntéza bola následne využitá pre spracovanie ložiskových modelov a celkové ohodnotenie prognózných zdrojov štiavnicko-hodrušského rudného obvodu (Lexa et al., 1997). V posledných rokoch dr. Lexa spolupracuje s dr. P. Koděrom pri analýze mineralizácií vo väzbe na hodrušský granodiorit a sektorový kolaps v centrálnej zóne štiavnického stratovulkánu (Koděra et al., 1998, 1999, 2000, 2002, 2005, 2022, 2023; Kubač et al., 2018; Lexa a Koděra 2025) a zaoberá sa na základe poznatkov z oblasti stredoslovenských neovulkanitov rôznymi aspektmi vzťahu epitermálnych a porfýrových mineralizácií (Lexa, 1997, 1999; Lexa wet al., 1999; Lexa a P. Konečný, 2000; Koděra et al., 2005, 2010, 2014, 2016, 2022, 2023; Neubauer et al., 2005; Majzlan et al., 2017; Lexa a Koděra 2025). Dr. Lexa priamo participoval na objave ekonomicky významnej Au mineralizácie porfýrového typu na lokalite Biely vrch pri Detve a následne sa podieľal na výskume genézy tohto unikátneho ložiska (Koděra et al., 2010, 2012, 2013, 2014; Lexa et al., 2012, 2013, 2014). Práce na tomto ložisku vyústili do svetovo významného poznatku o úlohe pár a soľných tavenín pri vzniku tohoto typu ložísk publikovanom v prestížnom časopise *Geology* (Koděra et al., 2014). Významným počinom dr. Lexu je sprístupnenie najnovších výsledkov o metalogenéze stredoslovenských neovulkanitov formou sprievodcu vydaného Society of Economic Geologists (Molnár, Lexa and Hedenquist eds., 1999). Svoje skúsenosti z oblasti ložiskovej geológie a geochemie zúročil tiež spolupracou na geochemickom atlase Slovenska (Bodiš, Rapant et al., 1999; Marsina et al., 1999), kde bol otcom myšlienky zostavenia zatiaľ vo svete ojedinelej litogeochemickej mapy. Ako vedúci

RNDr. Jaroslav Lexa, CSc., celoživotné dielo

projektu “Metalogenetické hodnotenie územia SR” zhodnotil s kolektívom riešiteľov úlohy rudný potenciál Slovenska (Lexa et al., 2002) a pripravil vydanie novej metalogenetickej a ložiskovej mapy Slovenska v mierke 1 : 500 000 s príslušnými vysvetľujúcimi textami (Lexa et al., 2004, 2007; Zuberec et al., 2004, 2006), vytvorenie informačného systému o ložiskách a výskytoch rudných surovín Slovenska a celkové ohodnotenie rudného potenciálu Slovenska.

Na vulkanity stredného Slovenska sa viažu aj významné ložiská nerúd. V spolupráci s dr. Biroňom, dr. Uhlíkom a dr. Koděrom a dr. Vargom zhodnotil geológiu, genézu a kvalitatívne parametre ložísk perlitu (Uhlík et al., 2015; Varga et al., 2019; Pálková et al., 2020; Lexa et al., 2021) a podieľa sa na obdobnom hodnotení ložísk a výskytov bentonitu (Uhlík et al., 2022).

Nezanedbateľným prínosom pre slovenskú geológiu bolo aj pôsobenie dr. Lexu v riadiacich funkciách a rôznych komisiách a radách. Ako vedúci odboru nerastných surovín ŠGÚDŠ, námestník riaditeľa a riaditeľ ŠGÚDŠ, riaditeľ Geologického ústavu SAV a dlhoročný člen Slovenskej geologickej rady pri MŽP SR sa podieľal na zabezpečení výkonu štátnej geologickej služby, vedeckého smerovania ústavov a podielom na vypracovaní koncepčných materiálov aj na smerovaní celej slovenskej geológie. Dr. Lexa bol aktívny aj v pedagogickej oblasti – viedol viacerých diplomantov a doktorandov a pravidelne prednášal na univerzitách v Bratislave a Prahe predmet Vulkanológia.

Dá sa teda povedať, že dr. Lexa svojím celoživotným dielom nie len podstatnou mierou prispel k poznaniu sopečných pohorí Slovenska – ich geologickej stavbe, vývoju a metalogenéze, ale pomohol rozvinúť metodiku geologického mapovania vulkanických formácií, vulkanológiu a vulkanologický výskum a metalogenetický výskum tret'ohorných vulkanitov. V týchto oblastiach zanecháva za sebou nezmazateľnú stopu.

Životopis

Osobné údaje

Priezvisko(á)/Meno(á)

Hraško Ľubomír, RNDr. PhD.

Adresa(y)

Telefón(y)

E-mail(y)

lubomir.hrasko@geology.sk, hrasko.lubomir@gmail.com

Štátna(e) príslušnosť(tí)

Slovenská republika

Dátum narodenia

1959

Pohlavie

M

Zamestnanie/Oblasť činnosti:

Geológia, štruktúrna geológia, geochemia granitoidných hornín

Odborná prax

Od - do

1983- trvá doposiaľ

Zamestnanie alebo pracovné zaradenie

Geológia, koordinácia výskumných úloh, riaditeľ Štátneho geologického ústavu Dionýza Štúra, vedúci geologického odboru, vedúci oddelenia

Hlavné činnosti a zodpovednosť

Geológia, geochemia, petrografia

Názov a adresa zamestnávateľa

Štátny geologický ústav Dionýza Štúra, Mlynská dolina 1, 817 04, Bratislava

Druh práce alebo odvetvie hospodárstva

Veda-výskum, geologický výskum a prieskum, výskum geologických faktorov životného prostredia

Vzdelávanie a príprava

Od - do

1978-1983

Názov získanej kvalifikácie

Základná a ložisková geológia, geochemia

Hlavné predmety/profesijné zručnosti

Geochemia, petrografia, petrológia, základná a ložisková geológia

Názov a typ organizácie poskytujúcej vzdelávanie a prípravu

Prírodovedecká fakulta UK v Bratislave

Stupeň vzdelania v národnej alebo medzinárodnej klasifikácii

RNDr.1983

Od - do

2001 – 2005

Názov získanej kvalifikácie

Petrografia, Petrologia so zameraním na horniny. Vedecký kvalifikačný stupeň udelený SAV - IIa

Hlavné predmety/profesijné zručnosti

Geológia, geologické mapovanie a geologický výskum geologickej stavby kryštalinika – najmä granitoidných hornín, petrografia hornín, mineralógia, výskum geochemie granitoidných hornín, štruktúrny výskum, magmatické a metamorfné procesy v zemskej kôre

Názov a typ organizácie poskytujúcej vzdelávanie a prípravu

Prírodovedecká fakulta UK v Bratislave

Stupeň vzdelania v národnej alebo medzinárodnej klasifikácii

PhD., vedecký kvalifikačný stupeň IIa – SAV (2010)

Osobná spôsobilosť

Sociálne zručnosti	Práca s kolektívom, schopnosť komunikácie v domácom a zahraničnom prostredí získaná počas praxe, domácej a medzinárodnej spolupráce, koordinačné schopnosti pri riadení projektov
Organizačné zručnosti	Vedúci oddelenia, vedúci odboru geológie, zodpovedný riešiteľ mnohých úloh riešených organizáciou, riaditeľ inštitúcie ŠGÚDŠ (2008-2010), predseda Vedeckej rady ŠGUDS
Technické zručnosti	Riadenie kvality a organizácie výskumného procesu v geologickom odbore, regionálno-geologická časť v Štátnom geologickom ústave D. Štúra

Doplňujúce informácie

Členstvo v Slovenskej geologickej spoločnosti, Komisia pre aprobáciu geologických máp, člen redakčnej rady Mineralia Slovaca, redakčnej rady Geologické práce, správy, redakčnej rady - Vysvetlivky ku geologickým mapám

Riadenie dôležitejších úloh:

Riadenie významnejších projektov v rámci rezortu Ministerstva životného prostredia

- 1999 – zodpovedný riešiteľ geologickej úlohy č. 0513 – „Zhodnotenie vhodných geologických štruktúr na definitívne ukladanie rádioaktívnych a toxických odpadov na území SR.“
- 1999-2005 – zodpovedný riešiteľ geologickej úlohy č. 2898 – „Hodnotenie geologicko-surovinového potenciálu regiónu Slovenské rudohorie – západ“
- 2007 – 2013 zodpovedný riešiteľ geologickej úlohy č. 16 06 „Aktualizácia geologickej stavby problémových území Slovenskej republiky“
- 2014-2018- zodpovedný riešiteľ geologických úloh “Výskum geologickej stavby a zostavenie geologických máp v problematických územiach Slovenskej republiky” a “Aktualizácia geologickej stavby územia SR”.
- 2018-2021 – zodpovedný riešiteľ úlohy “Geologická mapa Strážovské vrchy – východná časť v mierke 1:50 000”
- 2021-2022 “Aktualizácia geologickej stavby územia SR”.
- Od 2024 – zodpovedný riešiteľ geologickej úlohy “Výskum abiotické zložky životného prostredia pomedzia národných parkov Slovenský raj – Muránska planina – Slovenský kras a Nízke Tatry”

V rokoch 2008-2010 – riaditeľ ŠGÚDŠ, člen Slovenskej geologickej rady Ministra životného prostredia (v rokoch 2018-2020 predseda), člen Rady Zväzu slovenských vedecko-technických spoločností (od 2010), člen Prezídia Slovenskej banickej spoločnosti (od 2008) – vedúci odbornej skupiny pre geológiu, člen Slovenskej geologickej spoločnosti (od 1983), člen Národného geologického komitétu pri UNESCO, predseda Vedeckej rady Štátneho geologického ústavu Dionýza Štúra od roku 2011.

Ocenený čestným uznaním Ministra životného prostredia SR (2015). Ocenenie zlatou medailou Zväzu vedecko-technických spoločností (2025). Je zástupcom ŠGÚDŠ pre geológiu v zmysle geologického zákona pre oblasť geologického výskumu.

Iné: V rokoch 2016 - 2017 bol v rámci MŽP SR opakovane poverený koordináciou zostavenia materiálu „**Koncepcia geologického výskumu a geologického prieskumu územia Slovenskej republiky**“ schváleného vládou SR 29.11. 2017.

Publikačná činnosť

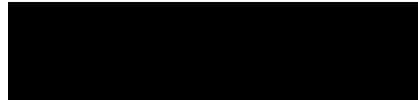
V zozname publikácií ŠGÚDŠ (www.geology.sk), viac než 150 odborných prác: Autor a spoluautor regionálnych geologických máp v mierke 1:50 000. prehľadnej geologickej mapy SR 1:200 000 ako štátnych mapových diel a vysvetliviek k mapám. Dôležité práce zverejnené na www.researchgate.net.

Hlavné dosiahnuté výsledky

Medzi hlavné dosiahnuté výsledky v oblasti výskumu granitotvorných procesov patrí:

- odhalenie/definovanie vrchnokriedového veku granitovej rochoveckej intrúzie a dešifrovanie vzťahu postorogénnej intrúzie k alpínskej metamorfóze, geochemické charakteristiky dvoch primárnych kontrastných zdrojov magmy rochoveckého granitu; proces frakcionácie ako určujúci pre zrudňovací proces Mo (W);
- definovanie permského granitového magmatizmu v juhozápadnej časti kohútskej zóny kryštalinika (permský klenovecký granit), jeho vekové, geochemické, mineralogické vlastnosti a ich príbuznosť s permskými granitoidmi severných častí veporika (hrončocký granit) a gemerika, pozícia v geologickej stavbe;
- geochemické, mineralogické a vekové rozlíšenie granitoidov kohútskej zóny veporika, z ktorých

väčšina bola definovaná ako okrajová časť tatroveporického kryštalinika veku vrchný devón/mississippian a vylúčený alpínsky vek väčšiny týchto granitoidov;
-problematika alpínskej metamorfozy starších granitoidov vo veporiku – mineralogické a geochemické premeny;
-definovanie S-ypovej granitoidnej porcie nasledujúcej po intrúzií I-typových sihlanských granitoidov (typ Biele vody);
- vzťah zrudňovacieho procesu v kohútskej zóne k alpínskej deformácii a metamorfoze a intrúziám;
- definovanie následnosti granitoidného procesu v kryštaliniku Suchého v Strážovských vrchoch (neskoro-orogénne vyššie teplotné I-typy nasledujú po S-typových syorogénnych intrúziách leukogranitoivého charakteru v dekompresnom režime). Doriešenie vzťahu granitoidov k deformačnému a metamorfnému režimu. Redefinovanie migmatitov na ortoruly. Nová regionálna geologická mapa a vysvetlivky (vysvetlivky v príprave).

RNDr. Ľubomír Hraško, PhD.

.....